

סמל אליהו אסולין ז"ל

בן מרגלית ויהודית
נולד בירושלים

בתאריך ג' באדר ב' תש"י"א, 9/2/1951

התגורר בירושלים

התגייס באוגוסט 1969

שרת בסיירת חרוב

נהפל בעת שירותו

בתאריך י"א באב תשל"א, 1/8/1971

נקבר בהר הרצל

אזור ד' חלקה 1 שורה 6 קבר 5

בן 20 בנפלו

קורות חיים

בן יהודה ומרגלית. נולד ביום ג' באדר א' תש"י"א (9.2.1951) בירושלים. למד בבית הספר הייסודי על שם לוריא ובבית הספר התיכון שליד האוניברסיטה העברית בירושלים. היה חבר בתנועת "הצופים" מגיל עשר ועד גיל 16. מילדותו אהב ספורט ועוד בבית הספר הייסודי נשלח מדי שנה למחלקה ספורטאים מצטיינים. במסגרת בית הספר התיכון השתתף בתחרויות אתלטיקה, במיוחד בריצה, ובתחרויות אליפות ירושלים. עוד מילדות אהב את משחק השחמט. כשהיה בן שבע הוזמן למשחק שנערך מטעם עיריית ירושלים ולהפתעתו מצא שככל השחקנים מבוגרים ובכל זאת השתתף במשחק והצליח. במשך כל תקופת לימודיו לא הזניח את המשחק האהוב עליו. הוא היה חבר במועדון הירושלמי לשחמט על שם עקיבא רובינשטיין, והגיע במשחקו להישגים מצוינים.

אליהו גויס לצה"ל במחצית אוגוסט 1969 והתנדב לשרת בחיל הצנחנים. גם בצה"ל נודע כשחקן שחמט. הוא היה רציני בכל מעשיו וכל הליכותיו היו מוחשבות. תמיד חיפש את הדרך הנכונה, הנו בחיו הפרטיים והן בזמן שירותו בצה"ל - ותמיד היה שמח בחלקו. אור ליום י"א באב תשל"א

(1.8.1971), נפל סמל אליו בעת שירותו. הובא למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי שעל הר הרצל בירושלים.

מפקד יחידתו כתוב להוריו מכתב תנחומים שבו ציין את אליהו כחיל מצוין, כלוחם מעולה וחבר למופת. "הוא היה אהוד על מפקדיו וחבריו ועל כל מי שהכיר אותו". אחרי שנפל, כתבה מחנכתו בכיתה י"א רشيخה לזכרו, ובה היא מספרת: "מיד עם ראשית עבודתי בכיתה בלט אליו בתכונותיו הטובות, בשקט שאפיין את כל הליכתו, בצדינותו, בתבונתו וביחסו הרציני ללימודים - - לא שמענו כל תלונה עליו והמורים דיברו תמיד רק בשבחו. באותו הימים עמדתי אף על יחסו הנלבב לחבריו לכיתה. הוא ידע לקיים יחס חברות של אמת בניים וגולויים. لكن זכה תמיד באהבת חברי לכיתה. משחכרתי אף את הוריו הבנתי מהו מקור הערכיהם שהינחו אותו בהתנהגותו ובלימודיו. הבנתי כי היחסים היפים שהרשו בبيתו הם שהיקנו לו את עקרונות יחסו לאנשים שהקיפוו - - הוא היה נוהג בצדינות ועם זאת עומד על שלו ויכולת לחוש כי נעור בעל אישיות ניצב לפניו. - - אמנס הקדיש את עיקר מאਮץיו למקצועות הריאליים אולם תגבורתו בתחום הספרות העידו על רגשות והבנה - - . גם בחיבוריו גילה יכולת ניתוח נושאים - - . היקף הנושאים שהתעניין בהם היה רחב והעיד על זיקתו למציאות שאנו חיים בתוכה. עם זאת הייתה בו אף מידת הסתגרות כלשהי. דומה היה שלא חפש לפתח את לבו בפני אדםزر - - . זכיתי לראותו גם לאחר שסיים את לימודיו. ראייתיו במידי הצנחים והתפעלתו מדמותו הנאה, מלאת הביטחון. כשהייתי פוגשת אותו היה מברכני באותו אופן תרבותי המיעוד לו והתגאהתי בלביו שאף לי יש חלק מעט, ولو קטן, בחינוכו של נער מצוין זה. - - אין תנחומים בפי אולם רציתי לבטא כאן מעט מהערכתי לנער זה שזכה להוקרת כל אלה שפגשוהו בשלבי חייו הקצרים אם בבית הספר ואם בצבא. אולי יחזק כابנו המשותף את הוריו ואת בני משפחתו".

זכרו הועלה בחברת שהוצאה לאור על ידי פלוגתו.